Marcel Pey
The sky is falling

A un lector normal de poesia que volti per una llibreria li pot resultar tota una sorpresa trobar-se amb un llibre de portada blanca, immaculada, on no hi figura cap currículum de l'autor i on, després d'un críptic pròleg, apareixen gairebé dos-cents poemes, que s'han publicat en trenta-dos llibres durant divuit anys, d'un autor que un lector *normal* desconeix.

Vae victis és un llibre que recull tots els poemes que Marcel Pey ha escrit de 1972 a 1990 i que ha publicat en llibres d'artista, llibres de tiratge reduït i dels quals, des dels textos i fins al disseny, se n'encarrega només Pey. Perquè Pey, abans que res, és un artista d'avantguarda que conrea diversos camps: poesia, pintura, etc., i que crea una obra a poc a poc, ben meditada i pulcrament realitzada, tot bastint un món personal i únic.

Pel que fa estrictament a la seva poesia, que és el que ara ens interessa, cal dir que *Vae victis* és una antologia, un recull de poemes ja publicats que conformen, així, més diàfanament, en un volum, un univers que, encertadament, David Castillo, al pròleg *(Marcel Pey: revelacions, àngels vençuts i avingudes del subconscient)*, qualifica d'apocalíptic, ple d'atmosferes carregades, de símbols, de violència i de sexe.

Pey ha simulat el retorn al caos desolador en la línia de les revelacions apocalíptiques.

Pey, doncs, aconsegueix, amb un llenguatge impactant, de frases curtes i d'imatges cinematogràfiques -fotogrames/hologrames- que munten en el cervell del lector l'atmosfera carregant d'una pel·lícula, tot un univers negatiu que adopta forma de *psycho-thriller.*

AM.- *Què suposa per a un artista com tu, artista d'avantguarda, per dir-ho d'alguna manera, arribar a un públic més massiu, el lector de poesia, que majoritàriament no coneix la teva obra, que s'ha desenvolupat durant divuit anys per mitjà de llibres d'artista?*

MP.- El caràcter interdisciplinari de la meva obra ha fet que aquesta no fos assequible als lectors de poesia, perquè sempre s'havia distribuït a través de galeries d'art. Aquesta dinàmica era molt difícil de trencar. La publicació d'aquest llibre significa entrar en uns circuits diferents.

AM.- *Per a la gent del Centre de Lectura i el públic en general, ets conegut com a artista plàstic. ¿Què suposa, doncs, que ara siguis conegut com a poeta estrictament?*

MP.- Jo no faig cap diferència entre la plàstica i la poesia. Crec que a *L'Âge d'or*, que es va presentar al Centre de Lectura l'any 1983, això ja quedava clar. Per a mi, tot és literatura i si algú pensa alguna altra cosa de la meva obra, està completament equivocat.

AM.- *A l'hora d'apropar-se a* Vae victis, *¿com creus que respondrà el lector que ja et coneix? perquè, no cal dir-ho, de tenir davant un dels teus llibres anteriors, llibres d'artista, a tenir-hi* Vae victis, *hi ha una diferència radical. ¿Què en penses?*

MP.- Suposo que el lector que coneix la meva obra ho valorarà com una nova possibilitat.

AM.- *¿Què prefereixes, un llibre d'artista o un llibre com aquest, on en el primer cas tot és obra teva (imatge, disseny, textos, etc.)? ¿És a dir, i dit des d'una altra perspectiva, llibre o llibre d'artista?*

MP.- A mi m'interessa tot. Parodiant-me a mi mateix, diria que és una nova visió d'un mateix instant.

AM.- *Reunir completament, gairebé dos-cents poemes de trenta-dues publicacions, la teva obra escrita durant divuit anys, ¿què et suposa:* flashback, *reconeixement,...? ¿Hi veus certa evolució tot dins un camí ferm o hi veus que sempre escrius sobre la mateixa temàtica? ¿Sempre t'ha influït el mateix o hi veus canvis?*

MP.- Crec que les recopilacions són interessants per unificar. Respecte als continguts, em sembla que la part que va des del 1972 fins al 1980 presenta unes visions apocalíptiques on el narcisisme es converteix en romanticisme autodestructiu. Pel que fa a la segona part, que va de 1980 a 1990, hi veig una recreació d'atmosferes obscures, dominada per certes formes de vampirisme, on es fa més patent l'artifici.

AM.- *¿Com descriuries la teva poesia? apocalíptica, trets* pop, *reciclatges...*

MP.- La descriuria com un univers negatiu que adopta forma de psycho-thriller.

AM.- *Abocar-se a la teva poesia és, com reconeix David Castillo al pròleg de* Vae victis, *trobar-se amb uns textos que creen tot un món nou, que giravolten gairebé sempre o sempre, sobre uns mateixos temes. ¿Ets lluny de la poesia de l'experiència, (et) crees un món nou, un món idíl·lic ple de violència, de sexe, amb imatges ferotges i literàries que són com a fotografies.*

MP.- La poesia és un joc de possibilitats i l'experiència, un mirall que encega. Travessar-lo és l'única forma que té el poeta de descriure la realitat, més enllà del somni i de la raó.

AM.- *Sabem que avui dia exposes a Sabadell. Ens podries parlar una mica de la situació artística en què et trobes i els plans que tens.*

MP.- Aquesta exposició que es fa a Sabadell presenta les últimes peces de la dècada dels vuitanta. Sóc conscient que és el final d'una etapa que va començar el 1983. Ara estic interessat en una estètica menys simbòlica, més freda, sense que això suposi un trencament en el conjunt de la meva obra. No puc parlar-te de res en concret. Jo no planifico mai, deixo que les coses passin.

ANTONI MATEU